Конспект лекцій з теорії ймовірностей

Каніовська І.Ю.

17 липня 2020 р.

Зміст

1	Виг	Випадкові події		
	1.1	Основні поняття теорії ймовірностей		
		1.1.1	Стохастичний експеримент (СЕ)	2
		1.1.2	Теоретико-множинний підхід до основних понять ТЙ	2
			Основні операції над подіями	
		1.1.4	Алгебра та σ -алгебра подій	3
		1.1.5	Міра вірогідності появи випадкової події	Ş
	1.2	Геоме	гричні ймовірності. Аксіоми теорії ймовірностей.	4
		1.2.1	Геометрична модель ймовірності	4
		1.2.2	Аксіоми теорії ймовірностей	6
		1.2.3	Властивості імовірності, що випливають з аксіом	6

Розділ 1

Випадкові події

1.1 Основні поняття теорії ймовірностей

1.1.1 Стохастичний експеримент (СЕ)

Означення 1.1.1. *Стохастичним експериментом (випробуванням)* називається експеримент, який можна повторювати неодноразово, зберігаючи певні умови, і результат якого експерименту заздалегідь передбачити неможливо.

Означення 1.1.2. Будь-який результат СЕ називається подією.

Приклад 1.1.1.

- 1. СЕ кидання кубика один раз, подія випало 6 очок.
- $2. \ \mathrm{CE} \mathrm{кидання} \ \mathrm{кубика} \ \mathrm{двічі}, \ \mathrm{подія} \mathrm{сума} \ \mathrm{очок}, \ \mathrm{що} \ \mathrm{випала}, \ \mathrm{дорівню} \ \mathrm{e} \ 6.$

Події бувають:

- 1. Випадкові можуть відбутися чи не відбутися при проведенні СЕ.
- 2. Неможливі ніколи не відбуваються в даному СЕ.
- 3. Вірогідні завжди відбуваються в даному СЕ.

1.1.2 Теоретико-множинний підхід до основних понять ТЙ

Будемо вважати, що кожному СЕ можна поставити у відповідність деяку множину, що називається простором елементарних подій Ω . Під елементарними подіями ω будемо розуміти єдині логічно можливі події СЕ, що виключають одна одну.

Приклад 1.1.2.

- 1. СЕ кидання кубика один раз. $\Omega = \{\omega_1, \omega_2, ..., \omega_6\}$, де $\omega_k = \{$ випало k очок $\}$, k=1,...,6.
- 2. СЕ кидання монетки до першої появи герба. $\Omega = \{\omega_1, \omega_2, ..., \omega_k, ...\},$ де $\omega_i = \{$ герб випав на i-тому киданні $\}$, $i \in \mathbb{N}$.
- 3. СЕ зустріч двох осіб, що домовилися зустрітися протягом години. x час приходу першої особи, y час приходу другої, $0 \le x, y \le 1$. $\Omega = \{(x,y) : 0 \le x, y \le 1\} \subset \mathbb{R}^2$.

В подальшому випадкові події позначатимемо A,B,C,... Випадкова подія — підмножина Ω . У прикладі з киданням кубика один раз $A=\{$ випало 6 очок $\}=\{\omega_6\}$. В загальному випадку маємо $A=\{\omega_{k1},\omega_{k2},...,\omega_{kn},...\}\subset\Omega$. Неможлива подія — \varnothing , вірогідна — Ω .

1.1.3 Основні операції над подіями

Зауваження. Розглядаємо події в межах фіксованих СЕ та простору елементарних подій.

1. Включення $A \subset B$ означає, що якщо відбулася подія A, то обов'язково відбудеться подія B. Наприклад, $A = \{$ витягнуто даму пік $\}$, $B = \{$ витягнуто карту чорної масті $\}$. Очевидно, $A \subset B$.

Рівність подій: $(A \subset B, B \subset A) \iff (A = B)$.

2. O6'еднання $nodiй A \cup B$ — це подія, яка відбувається тоді, коли відбувається принаймні одна з подій A чи B.

Властивості: $A \cup A = A, \ A \cup B = B \cup A, \ (A \subset B) \Rightarrow (A \cup B = B), \ A \cup \Omega = \Omega, \ A \cup \varnothing = A, \ (A \cup B) \cup C = A \cup (B \cup C).$

Операція узагальнюється на скінченну або зліченну кількість подій: $A = \bigcup_{i=1}^{n(\infty)} A_i$.

3. $Перетин подій <math>A \cap B$ — це подія, яка відбувається тоді, коли A і B відбуваються одночасно.

Властивості: $A \cap A = A$, $A \cap B = B \cap A$, $(A \subset B) \Rightarrow (A \cap B = A)$, $A \cap \Omega = A$, $A \cap \varnothing = \varnothing$, $(A \cap B) \cap C = A \cap (B \cap C)$, $A \cap B \subset A$, $A \cap B \subset B$, $(A \cup B) \cap C = (A \cap C) \cup (B \cap C)$, $(A \cap B) \cup C = (A \cup C) \cap (B \cup C)$.

Операція узагальнюється на скінченну або зліченну кількість подій: $A = \bigcap_{i=1}^{n(\infty)} A_i$.

Означення 1.1.3. Події A та B називається *несумісними*, якщо вони не відбуваються одночасно: $A \cap B = \emptyset$. Узагальнення: події $A_1, A_2, ..., A_n, ...$ називаються *попарно несумісними*, якщо $A_i \cap A_j = \emptyset$ для $i \neq j$.

Означення 1.1.4. Події $A_1, A_2, ..., A_n, ...$ утворюють *повну групу подій*, якщо вони попарно несумісні та $\bigcup_{i=1}^{n(\infty)} A_i = \Omega$.

- 4. Протилежна подія \overline{A} це подія, яка відбувається тоді, коли A не відбувається. Властивості: $A \cup \overline{A} = \Omega, \ A \cap \overline{A} = \emptyset, \ \overline{(A \cup B)} = \overline{A} \cap \overline{B}, \ \overline{(A \cap B)} = \overline{A} \cup \overline{B}.$
- 5. Різниця подій $A \backslash B$ це подія $A \cap \overline{B}$. Для протилежної події маємо $\overline{A} = \Omega \backslash A$.

1.1.4 Алгебра та σ -алгебра подій

Означення 1.1.5. Непорожня система підмножин \mathcal{F} простору елементарних подій Ω утворює алгебру подій, якщо:

- 1. $\Omega \in \mathcal{F}$;
- 2. $(A, B \in \mathcal{F}) \Rightarrow (A \cup B \in \mathcal{F});$
- 3. $(A \in \mathcal{F}) \Rightarrow (\overline{A} \in \mathcal{F})$.

Узагальнення: якщо Ω містить зліченну кількість подій, то означення σ -алгебра отримаємо заміною умови 2 на $(\forall n \in \mathbb{N} : A_n \in \mathcal{F}) \Rightarrow (\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n \in \mathcal{F}).$

Пара $\{\Omega, \mathcal{F}\}$ називається вимірним простором стохастичного експерименту.

1.1.5 Міра вірогідності появи випадкової події

Дослідника завжди цікавить кількісна характеристика появи тієї чи іншої події.

Нехай Ω — скінченний чи зліченний. Поставимо у відповідність кожній елементарній події ω_k число $p_k \geq 0$ так, що $\sum_{k=0}^{n(\infty)} p_k = 1$. Тоді $P(A) = \sum_{\omega_k \in A} p_k$ — кількісна характеристика, ймовірність події A.

Приклад 1.1.3. *Класична модель ймовірності*. Якщо простір елементарних подій Ω СЕ скінченний та всі ω_k рівноможливі, то такий СЕ називається *класичним*. В такому випадку $p_1=p_2=...=p_n=\frac{1}{n},$ де $n=\mathrm{card}(\Omega).$

$$P(A) = \sum_{\omega_k \in A} p_k = \frac{m}{n} = \frac{\text{кількість елементарних подій в } A}{\text{загальна кількість елементарних подій}} \tag{1}$$

Ймовірності, що розраховуються за формулою (1), називаються класичними.

- Приклад 1.1.4. 1. «Задачі про вибір» — коли з великої кількості чогось вибирають певну кількість. Наприклад, з урни з 10 кульками, 3 чорними та 7 білими, навмання витягають 5 кульок. Обчислимо ймовірність події $A = \{$ серед них 2 чорних кульки $\}$: $P(A) = \frac{C_3^2 \cdot C_7^3}{C_{10}^5} = \frac{3 \cdot 35}{252} = \frac{5}{12}.$
 - 2. «Задачі про ліфт». 5 осіб одночасно зайшли в ліфт 11-поверхового будинку. Яка ймовірність того, що вони всі вийдуть на різних поверхах, починаючи з другого?
 - $P(A)=rac{A_{10}^5}{\widetilde{A}_{10}^5}=rac{10\cdot 9\cdot 8\cdot 7\cdot 6}{10^5}=0.3024$. Тут A_n^k та \widetilde{A}_n^k кількості розміщень без повторень та з повтореннями відповідно.

Властивості класичної ймовірності:

- 1. $\forall A \in \mathcal{F} : 0 \le P(A) \le 1$.
- 2. $P(\Omega) = 1$.
- 3. $P(\overline{A}) = 1 P(A)$.
- 4. $P(\emptyset) = 0$.
- 5. $P(A \cup B) = P(A) + P(B) P(A \cap B)$, для несумісних A і B $P(A \cup B) = P(A) + P(B)$.
- 6. $(A \subset B) \Rightarrow (P(A) \leq P(B))$.
- 7. Якщо $A_1, A_2, ..., A_n$ повна група подій СЕ, то $P(\bigcup_{i=1}^n A_i) = 1$.

1.2 Геометричні ймовірності. Аксіоми теорії ймовірностей.

1.2.1Геометрична модель ймовірності

Приклад 1.2.1. Нехай точка кидається навмання на відрізок [a,b]. Яка ймовірність її потрапляння в $\langle \alpha, \beta \rangle \subset [a, b]$?

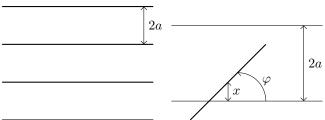

 $P(A)=kl_{\langle lpha,eta
angle}$ для деякого k>0. 3 іншого боку, $P(\Omega)=1=kl_{[a,b]}.$ Таким чином $k=rac{1}{l_{[a,b]}}=1$ $\frac{1}{b-a}$. Tomy $P(A) = \frac{l_{\langle \alpha, \beta \rangle}}{l_{\lceil a, b \rceil}}$.

Нехай простір елементарних подій інтерпретується як замкнена область в \mathbb{R}^n , а випадкові події — її підмножини. В якості σ -алгебри подій ${\mathcal F}$ беремо підмножини, що мають міру μ . Тоді в якості ймовірності деякої події A беремо $P(A) = \frac{\mu(A)}{\mu(\Omega)}$. Наприклад, в \mathbb{R}^1 беремо міру «довжина», в \mathbb{R}^2 — «площа», а в \mathbb{R}^3 — «об'єм».

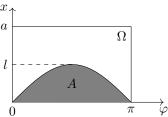
Ймовірності, що знаходяться таким чином називаються геометричними, а сама модель називається геометричною моделлю ймовірності. Геометрична модель може використовуватись, коли Ω має геометричну інтерпретацію як замкнена область в \mathbb{R}^n , а елементарні події рівноможливі.

Приклад 1.2.2 (задача Бюффона). На площині накреслені паралельні прямі на відстані 2a, на них кидається голка довжиною $2l,\ l \leq a.$ Яка ймовірність того, що голка перетне якунебудь пряму?

Достатньо розглядати лише дві прямі. $\Omega = \left\{ (\varphi, x) \in \mathbb{R}^2 : \varphi \in [0, \pi] \,, x \in [0, \pi] \right\}$

При такій побудові простору елементарних подій подія $A = \{$ голка перетне пряму $\} = \{$ $\{(\varphi, x) \in \Omega : x \le l \sin \varphi\}$

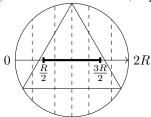

 $P(A)=rac{S(A)}{S(\Omega)},\ S(\Omega)=\pi a,\ S(A)=\int_0^\pi l\sin\varphi\,\mathrm{d}x=l\ (-\cos\varphi)|_0^\pi=2l.$ Отже, $P(A)=rac{2l}{\pi a}.$ Якщо провести n кидань голки, у m з яких голка потрапить на пряму, то за допомогою приблизної рівності $\frac{m}{n}pprox rac{2l}{\pi a}$ можна приблизно обчислити число $\pi.$ Наприклад, якщо взяти n=5000, m=2532, l/a=0.8, то отримаємо $\pipprox 3.1596$

Приклад 1.2.3 (парадокс Бертрана). Нехай в колі радіусом R навмання обирається хорда. Яка ймовірність того, що її довжина буде більшою за довжину сторони правильного трикутника, вписаного в це коло?

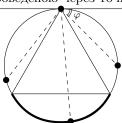
Існують три способи розв'язання цієї задачі, причому кожен з них дає різний результат.

Спосіб 1. З міркувань симетрії обирається якийсь фіксований діаметр кола і розглядається всі перпендикулярні до нього хорди. Серед них і обирається навмання довільна хорда. Очевидно, що кожна хорда у цьому випадку може бути однозначно визначена своєю серединою, тобто кожній хорді можна взаємно однозначно поставити у відповідність координату її середини, якщо за початок відліку взяти якийсь з кінців фіксованого діаметру.

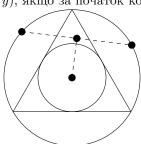
Таким чином, множина всіх значень координати середини хорди $\Omega = [0; 2R]$. Множина, що відповідає події — це відрізок $A = \left[\frac{R}{2}; \frac{3R}{2}\right]$. В якості міри візьмемо довжину. Тоді P(A) =

 $\frac{l(A)}{l(\Omega)} = \frac{R}{2R} = \frac{1}{2}.$ Спосіб 2. В цьому способі пропонується розглядати тільки хорди з одним закріпленим і поставля вка потрапляє у кут кінцем. Кожній хорді поставимо у відповідність ту частину дуги кола, яка потрапляє у кут φ , що утворює хорда з дотичною, проведеною через точку закріплення кінця всіх хорд.

Тоді множина $\Omega = [0; \pi]$, а $A = \left[\frac{\pi}{3}; \frac{2\pi}{3}\right]$. Знову візьмемо за міру довжину і отримаємо P(A) = $\frac{\pi/3}{\pi} = \frac{1}{3}$. Спосіб 3. Розглядаються всі хорди кола. Кожній з них взаємно однозначно ставиться у

відповідність точка її середини (x,y), якщо за початок координат прийняти центр кола.

В такому випадку $\Omega=\left\{(x,y)\in\mathbb{R}^2:x^2+y^2\leq R^2\right\}$, а $A=\left\{(x,y)\in\Omega:x^2+y^2\leq\frac{R^2}{4}\right\}$. Тоді $P(A)=\frac{\pi R^2/4}{\pi R^2}=\frac{1}{4}$.

Жозеф Бертран був противником геометричного означення ймовірності. Він казав, що воно не дає можливості однозначно обчислити ймовірність однієї і тієї ж випадкової події та використовував вищенаведений приклад для доведення своєї правоти. Дійсно, було отримано три різних відповіді при розв'язанні однієї задачі. Так в чому ж справа? Насправді, помилка полягає у різних трактуваннях поняття «навмання обрана хорда». В кожному з трьох способів це трактування було різним, що й стало причиною різних відповідей.

1.2.2 Аксіоми теорії ймовірностей

- I. Побудова вимірного простору $\{\Omega, \mathcal{F}\}$:
 - **А1:** Будь-якому стохастичному експерименту можна поставити у відповідність простір елементарних подій Ω .

A2:
$$(\forall n \in \mathbb{N} : A_n \in \mathcal{F}) \Rightarrow \left(\bigcup_{n=1}^{n(\infty)} A_n \in \mathcal{F}\right).$$

A3:
$$(A \in \mathcal{F}) \Rightarrow (\overline{A} \in \mathcal{F}).$$

Дві останні аксіоми стосуються побудови алгебри чи σ -алгебри подій.

- II. Властивості ймовірності:
 - **P1:** $\forall A \in \mathcal{F} : P(A) \geq 0.$
 - **Р2:** $P(\Omega) = 1$ аксіома нормування.
 - **Р3:** $\forall A_1, A_2, ..., A_n, ... \in \mathcal{F}, A_i \cap A_j$ при $i \neq j : P(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n) = \sum_{n=1}^{\infty} P(A_n)$ аксіома зліченної адитивності. Іноді у випадках «простої» алгебри (а не σ -алгебри) достатньо аксіоми скінченної адитивності **Р3'**: $\forall A_1, A_2, ..., A_n \in \mathcal{F}, A_i \cap A_j$ при $i \neq j : P(\bigcup_{k=1}^n A_k) = \sum_{k=1}^n P(A_k)$.

Означення 1.2.1. Нормована міра P, що введена на вимірному просторі $\{\Omega, \mathcal{F}\}$, називається ймовірністю. Всі події беруться з σ -алгебри подій. Трійка $\{\Omega, \mathcal{F}, P\}$ називається *ймовірнісний* простором стохастичного експерименту.

Ця система аксіом несуперечна, бо існують стохастичні експерименти, які задовольняють цим аксіомам, але неповна, бо в різних задачах теорії ймовірностей розглядаються різні ймовірнісні простори.

1.2.3 Властивості імовірності, що випливають з аксіом

1. Якщо $A_1, A_2, \dots, A_n, \dots \in \mathcal{F}$ утворюють повну групу подій, то $P(\bigcup_{i=1}^{\infty} A_i) = 1$.

Доведення. Напряму випливає з аксіоми Р2.

 $2. P(\overline{A}) = 1 - P(A)$

Доведення.
$$A \cup \overline{A} = \Omega \Rightarrow 1 \underset{P2}{=} P(\Omega) = P(A \cup \overline{A}) \underset{P3'}{=} P(A) + P(\overline{A})$$

3. $P(\varnothing) = 0$

Доведення. Наслідок з властивості
$$2 \ (\varnothing = \overline{\Omega})$$

Зауваження. Якщо імовірність події дорівнює нулю, то це не означає, що подія неможлива.

Приклад 1.2.4. CE - кидання точки на відрізок [a,b]. A = {потрапляння в певну точку $x \in [a,b]$ }

4. $A \subset B \Rightarrow P(A) < P(B)$

Доведення.
$$A \subset B \Rightarrow B = A \cup (B \backslash A) \underset{P3'}{\Rightarrow} P(B) = P(A) + P(B \backslash A) \underset{P1}{\geq} P(A)$$

5. $\forall A \in \mathcal{F} : P(A) < 1$

Доведення. Наслідок з властивості 4, $A \subset \Omega$ та P2.

6. $A \subset B : P(B \setminus A) = P(B) - P(A)$

Доведення. Наслідок з властивості 4.

7. $\forall A, B \in \mathcal{F} : P(A \cup B) = P(A) + P(B) - P(A \cap B)$

Доведення.
$$A \cup B = (A \setminus (A \cap B)) \cup (A \cap B) \cup (B \setminus (A \cap B))$$
 - попарно несумісні. З аксіоми РЗ': $P(A \cup B) = P(A \setminus (A \cap B)) + P(A \cap B) + P(B \setminus (A \cap B))$

8. Узагальнення властивості 7: $\forall A_1, A_2, \dots, A_n \in \mathcal{F} : P(\bigcup_{i=1}^n A_i) = \sum_{i=1}^n P(A_i) - \sum_{i < j} P(A_i \cap A_j) + \sum_{i < j < k} P(A_i \cap A_j \cap A_k) - \dots + (-1)^{n-1} P(\bigcap_{i=1}^n A_i)$ (формула включення-виключення для ймовірностей)

Приклад 1.2.5 (Задача про неуважну секретарку). Секретарка поклала п листів в п чистих конвертів, заклеїла ці конверти і тільки після цього написала адреси. Яка ймовірність того, що хоча б один з листів дійде за призначенням?

 $A_i=\{$ і-тий лист дійшов за призначенням $\}$, $i=\overline{1,n}$. $P(A_i)=\frac{1}{n}=\frac{(n-1)!}{n!}$. $A=\{$ хоча б один із листів дійшов за призначенням $\}$, $A=\cup_{i=1}^n A_i$ $P(A_i\cap_{i\neq j}A_j)=\frac{(n-2)!}{n!}=\frac{1}{n(n-1)}$ $P(A_i\cap_{i\neq j\neq k}A_j\cap A_k)=\frac{1}{n(n-1)(n-2)}$

$$P(A_i \cap_{i \neq j} A_j) = \frac{(n-2)!}{n!} = \frac{1}{n(n-1)}$$

Вправа. Довести.

$$P(A_1 \cap \cdots \cap A_n) = \frac{1}{n!}$$

$$P(A_1 \cap \dots \cap A_n) = \frac{1}{n!}$$

$$P(A) = n\frac{1}{n} - C_n^2 \frac{1}{n(n-1)} - \dots + (-1)^{n-1} \frac{1}{n!} = 1 - \frac{1}{2!} + \frac{1}{3!} - \dots + (-1)^{n-1} \frac{1}{n!} \approx 1 - \frac{1}{e} \approx 0,63$$

9. $\forall A_1, A_2, \dots, A_n, \dots \in \mathcal{F} : P(\bigcup_{i=1}^{\infty} A_i) \leq \sum_{i=1}^{\infty} P(A_i)$

$$\mathcal{A}$$
оведення. Введемо події $B_1=A_1, B_2=\overline{A_1}\cap A_2, B_3=\overline{A_1}\cap \overline{A_2}\cap A_3, B_n=\overline{A_1}\cap \overline{A_2}\cap \ldots$ $\cdots\cap \overline{A_{n-1}}\cap A_n$. Ці події попарно несумісні, $\cup_{i=1}^\infty B_i=\cup_{i=1}^\infty A_i,\ B_i\subset A_i$. За аксіомою $P3:P(\cup_{i=1}^\infty A_i)=P(\cup_{i=1}^\infty A_i)=P(\cup_{i=1}^\infty A_i)$

10.
$$\forall A_1, A_2, \dots, A_n, \dots \in \mathcal{F} : P(\bigcap_{i=1}^{\infty} A_i) = 1 - P(\overline{\bigcap_{i=1}^{\infty} A_i}) = 1 - P(\bigcup_{i=1}^{\infty} A_i) \ge 1 - \sum_{i=1}^{\infty} P(\overline{A_i})$$